

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2733/2024
03.09.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Лисица адвокат из ..., против туженог АД за железнички превоз путника „Србија Воз“ Београд – Савски Венац из Београда, чији је пуномоћник Иван Јанковић адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 946/24 од 18.06.2024. године, у седници одржаној 03.09.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 946/24 од 18.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 946/24 од 18.06.2024. године, ставом првим изреке, жалба туженог је усвојена и пресуда Основног суда у Новом Саду П1 777/23 од 04.04.2024. године у усвајајућем делу преиначена, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење туженог ... од 07.08.2023. године, којим је поништено решење бр. ... од 24.07.2023. године којим је тужиоцу који обавља послове кондуктера у секцији за СКП ... изречена новчана казна у висини од 20% основне зараде запосленог у месецу у коме се казна изриче у трајању од два месеца, а која се извршава обуставом зарада по основу тог решења. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду парничних трошкова од 83.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а тужилац обавезан да туженом накнади трошкове првостепеног поступка од 83.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове другостепеног поступка од 49.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, позивом на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије по одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа ревизија је по члану 441. Закона о парничном поступку увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Из садржине ове законске одредбе произилази да ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање када се примењује општи режим о допуштености овог ванредног правног лека према вредности спора, на основу одредби члана 403. Закона о парничном поступку.

У конкретном случају, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа не ради се о радном спору из одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, пошто се спор не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, већ се захтева поништај решења којим је послодавац поништио своје раније решење о изрицању новчане казне запосленом.

Преиначење првостепене пресуде је без утицаја на дозвољеност ревизије, из разлога што се одредба члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку не примењује у парници из радног односа поводом захтева који се односи на неновчано потраживање.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**